

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.** so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., IČO: X. proti povinnej **S.**, bývajúcej v S., o **vymoženie 420,67 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 15 Er 302/2010, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 21. mája 2014 sp. zn. 1 CoE 110/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 8. marca 2013 č.k. 15 Er 302/2010-52 exekúciu zastavil [(§ 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní], ktorá bola vedená na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 25. januára 2010 sp. zn. SR 22735/09 (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“). V odôvodnení konštatoval, že účastníci uzavreli zmluvu o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Rozhodcovskú zmluvu v úverovej zmluve (v jej obchodných podmienkach) nepovažoval

za uzavretú v písomnej forme v dôsledku jej nepodpísaná zmluvnými stranami ako to vyžaduje zákon (§ 3 ods. 1, § 4 ods. 1 až 3 Zákona o rozhodcovskom konaní), preto je neplatná a rozhodcovský rozsudok vydaný na jej základe nie je spôsobilým exekučným titulom. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal tiež z ustanovení § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorých, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa („neprijateľná zmluvná podmienka“). Neprijateľné zmluvné podmienky sú neplatné.

Uvedené uznesenie napadla odvolaním oprávnená; navrhla tiež prerušiť konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 21. mája 2014 sp. zn. 1 CoE 110/2013 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil, návrh na prerušenie konania zamietol a náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Uviedol, že v danom prípade nie sú dôvody na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Súd prvého stupňa, ktorý bol v danom prípade povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a svoje zistenia správne právne posúdil. Súd prvého stupňa tiež odôvodnil neprijateľnosť rozhodcovskej doložky tým, že si ju spotrebiteľ osobitne nevyjednal. Ide o zásadné rozhodnutie a odvolací súd sa s ním stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nie je vykonateľný exekučný titul. Z uvedeného dôvodu považoval za správne, že exekúcia bola zastavená (§ 57 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods.1 Zákona o rozhodcovskom konaní).

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinného vystupoval vedľajší účastník, 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), 5. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 6. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2

písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 7. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 3 Cdo 34/2013, 3 Cdo 58/2013, 3 ECdo 26/2013, 3 ECdo 156/2013, 3 CoE 28/2013, 3 ECdo 207/2013, 3CoE 61/2013, 3 Co 32/2013, 3 ECdo 104/2013, 3 CoE 24/2013, 3 ECdo 95/2014, 3 ECdo 235/2014, 3CoE 142/2014, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 7 cOe 168/2014, 8 ECdo 205/2014, 8CoE 119/2014, 8 ECdo 179/2014, 8 CoE 102/2014, 8 ECdo 152/2014, 8cOe 85/2014, 8 ECdo 190/2014, 8CoE 108/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. marca 2015

JUDr. Marián Sluk, PhD., v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková